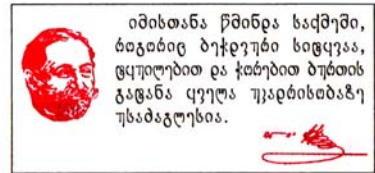

საქართველოს

 დბბრსბბუბლიბ
1918 წბბლს.

შბბბბბ, 1 იბბბბბ, 2006 წბბბბ
№126 (5466)

რბბსჭბბბლიბბ

მზიბ ანდრონიკბშვილი

ქბრთუბბბ კუმბნიტბრუბბბ მეცნიერებბბ დიდი დბნბკლისი გბნიცბდბ. გბრ-დბიცვბლბ გბმბჩენილი ლინგვისტი-ირბნისტი, სბქბრთველბს მეცნიერებბბბბ ბკბდუ-მბბს წვერ-კორესპონდენტი, ფილოლოგიის მეცნიერებბბბბ დოქტორი, ივბნე ჯბვბხბშ-ვილის სბხელობის თბბლისის სბხელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი **მზიბ კონსტბნტინეს ასული ანდრონიკბშვილი.**

მ.ანდრონიკბშვილი დბბბბბ 1920 წელს ჭემბბბრბტი ქბრთველი ინტელიგენტის კონსტბნტინე ანდრონიკბშვილისბ დბ ელენე გბბბშვილის ზნემბდბლ ბჯბხში. ქბლ-ბბტონ მზიბს ბებბბბ, ცნობილბბ ქბრთველბბ მწერბლბბ ეკბტერბნე გბბბშვილბბ, დი-დი როლი შებსრულბ შეილიშვილის აღზრდბში.

1937 წელს I სბშუბლო სკოლის დბმთბვრებბს შემდგე ქბლბბტონი მზიბ შევი-დბ თბბლისის სბხელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფბკულტეტის კბკბბსიუ-რი დბ აღმბსბვლური ენების გბნყოფილებბზე. მ.ანდრონიკბშვილს წილბდ ხვდბ ბედნიერებბ ყოფილიყო დიდი ქბრთველი მეცნიერებბს ბკბბი შბნიბბს, გბორგი ახვ-ლედბბნის, იუსტბნე ბბულბბბს, ბრნობლდ ჩბქობბვბს, გბორგი წვერეთლისბ დბ სერგი ჯბქბბს მბწბფე. 1942 წელს მ.ანდრონიკბშვილი ჩბბრბცხბ მეცნიერებბბბ ბკბდუბბბს ენბმეცნიერებბს ინსტიტუტის ასპბრბნტურბში ბრბნისტიკის გბნხრბთ. მბსი ხელმძღვბნელი იყო ბკბდ. გ.ბხვლედბბნი. ბმბვე პერიოდში ქბლბბტონ მზიბს მიეცბ სბშუბლბბბ ცნობილი ბრბნისტის ვბსილ ბბბევის ხელმძღვბნელობბთ ემშუბბვბ ძველ ბრბნულ ტექსტებზე.

საფუძვლიანმა მომზადებამ ზოგად ფილოლოგიურ, ქართველოლოგიურ და ირანისტიკის დარგებში განაპირობა მანდრონიკაშვილის სამეცნიერო შემოქმედების მაღალი პროფესიული დონე. მკვლევარის მეცნიერული ინტერესები გამოირჩევა ფართო დიაპაზონით, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა იგი იყო ენობრივი კონტაქტების ღრმად ერუდირებული სპეციალისტი. ამ ასპექტით განსაკუთრებით აღსანიშნავია მისი ფუნდამენტური გამოკვლევა „ნარკვევები ირანულ-ქართული ენობრივი ურთიერთობებიდან“. ნაშრომში გამოვლენილია და კომპლექსურად არის შესწავლილი სპარსულიდან და სხვა ირანული ენებიდან და დიალექტებიდან ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში, – უძველესი დროიდან XVI-XVII საუკუნეებამდე – ქართულ და ქართველურ ენებში შემოსული და ადაპტირებული ლექსიკა. მკვლევარის მიერ მიღებულ შედეგებს გარდა წმინდა ლინგვისტური ღირებულებისა უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭებათ კულტურულ-ისტორიულ ურთიერთობათა თავისებურებების გარკვევის საქმეში. მონოგრაფიამ საერთაშორისო აღიარება მოუპოვა ავტორს. ნაშრომი იქცა სამაგიდო წიგნად ირანისტებისა და ქართველოლოგებისათვის.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს მანდრონიკაშვილის დამსახურება ინდოლოგებისა და ირანისტების კადრების მომზადებაში. წლების მანძილზე მეცნიერი თბილისის უნივერსიტეტში კითხულობდა ლექციებს ისეთ საგნებში, როგორცაა ირანული ენების შედარებითი გრამატიკა, სანსკრიტული ენა, ძველი და საშუალო ირანული ენები. ახალგაზრდა სპეციალისტების კვალიფიკაციის დონის ამაღლების საქმეში დიდი როლი შეასრულა მანდრონიკაშვილის მიერ თბილისის უნივერსიტეტში დაარსებულმა ინდო-ირანისტიკის სემინარმა. ქალბატონი მზია მრავალი ასპირანტისა და მაძიებლის ხელმძღვანელი იყო. მან ღირსეულად გააგრძელა აკად. გახვლელიანის ტრადიცია თბილისში ოსი ეროვნების სამეცნიერო კადრების მომზადების საქმეში.

მანდრონიკაშვილის შემოქმედებითი ბუნება მკაფიოდ გამოვლინდა მის მიერ შესრულებული ძველი ინდური და ირანული ძეგლების თარგმანებში.

წავიდა ჩვენგან ღრმად ერუდირებული მეცნიერი და მოქალაქე, ახალგაზრდობის გულისხმიერი აღმზრდელი. მისი ნათელი სახე მარად იცოცხლებს მისი კოლეგების, მეგობრების და მრავალრიცხოვანი მოწაფეების ხსოვნაში.

თ.გამყრელიძე, გ.თევზაძე, ფ.თოდუა, ო.ნათიშვილი, გ.ხარატიშვილი, ზ.ალექსიძე, მ.ბერძენიშვილი, რ.გორდეზიანი, გ.თოთიბაძე, ა.კალანდაძე, გ.კვარაცხელია, ქ.ლომთათიძე, მ.ლორთქიფანიძე, მ.მერაბიშვილი, დ.მუსხელიშვილი, თ.ყაუხჩიშვილი, მ.შანიძე, გ.შარაძე, ზ.წერეთელი, ე.ხინთიბიძე, ე.ჯაველიძე, ო.ჯაფარიძე, ნ.ჯუსიოთი, ზ.აბაშიძე, თ.აბაშიძე, ე.ალექსიძე, ფ.ანთაძე, მ.ასათიანი, რ.ასათიანი, გ.ბერაძე, ჯ.გიუნაშვილი, მ.დამენია, ე.დოჩანაშვილი, ი.თევდორაძე, მ.თოდუა, ლ.თუშიშვილი, ი.კალაძე, დ.კაციტაძე, ი.მელიქიშვილი, ნ.ნახუცრიშვილი, ლ.ჟორჟოლიანი, ჯ.რუხაძე, გ.სანიკიძე, მ.სახოკია, ე.სოსელია, ა.სილაგაძე, ნ.ფურცელაძე, ნ.ქუთელია, მ.ქურდიანი, გ.ჩიქოვანი, თ.ჩხეიძე, ნ.ჯანაშია, მ.ჯიქია